

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 31. juli 2024
(OR. en)

12618/24

Interinstitutionel sag:
2024/0196(NLE)

UD 151
ALB 1

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	30. juli 2024
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2024) 336 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS AFGØRELSE om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Stabiliserings- og Associeringsrådet, der er nedsat ved stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Albanien på den anden side, med hensyn til fastsættelse af de generelle betingelser vedrørende oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk i henhold til artikel 17, stk. 4, i tillæg A til protokol 4 til nævnte aftale

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2024) 336 final.

Bilag: COM(2024) 336 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 30.7.2024
COM(2024) 336 final

2024/0196 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Stabiliserings- og Associeringsrådet, der er nedsat ved stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Albanien på den anden side, med hensyn til fastsættelse af de generelle betingelser vedrørende oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk i henhold til artikel 17, stk. 4, i tillæg A til protokol 4 til nævnte aftale

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører afgørelsen om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Stabiliserings- og Associeringsrådet for stabiliserings- og associeringsaftalen mellem EU og Albanien i forbindelse med den planlagte vedtagelse af en afgørelse om fastsættelse af de generelle betingelser vedrørende oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Albanien på den anden side

Stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Albanien på den anden side¹ ("aftalen") har til formål at støtte Albaniens bestræbelser på at fuldføre omstillingen til en fungerende markedsøkonomi. Aftalen trådte i kraft den 1. april 2009.

2.2. Stabiliserings- og Associeringsrådet

Stabiliserings- og Associeringsrådet, som er nedsat i henhold til bestemmelserne i aftalens artikel 116, kan fremsætte henstillinger og træffe afgørelser. Stabiliserings- og Associeringsrådet udfærdiger sine afgørelser og fremsætter sine henstillinger efter fælles efter fælles overenskomst mellem de to parter.

2.3. Den retsakt, der skal vedtages af Stabiliserings- og Associeringsrådet

Stabiliserings- og Associeringsrådet skal på sit næste møde eller ved brevveksling vedtage en afgørelse om fastsættelse af de generelle betingelser vedrørende oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk ("den påtænkte retsakt").

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

På det første tekniske møde om overgangsoprindelsesreglerne i Bruxelles den 5. februar 2020 blev størstedelen af de kontraherende parter i den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse ("konventionen")² enige om at gennemføre konventionens reviderede regler³ ("overgangsoprindelsesreglerne") parallelt med konventionens nuværende regler på bilateral overgangsbasis, indtil konventionens reviderede regler vedtages.

Siden den 1. september 2021 er et netværk af bilaterale protokoller om oprindelsesregler mellem konventionens kontraherende parter trådt i kraft, således at overgangsreglerne finder anvendelse, herunder mellem EU og Albanien.

Formålet med overgangsoprindelsesreglerne er at indføre mere lempelige regler for at lette kvalificeringen af præferenceoprindelsesstatus for varer og gøre det muligt at anvende oprindelsesbeviser, der udstedes og/eller indgives elektronisk.

¹ EUT L 107 af 28.4.2009, s. 166.

² EUT L 54 af 26.2.2013, s. 4.

³ EUT L 339 af 30.12.2019, s. 1.

EU og Albanien blev enige om at anvende bestemmelserne i artikel 17, stk. 4, i tillæg A til protokol 4 til aftalen for så vidt angår oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk, og der skal derfor fastlægges en ramme af generelle betingelser.

På mødet i Det Blandede Udvalg under konventionen den 7. december 2023 vedtog de kontraherende parter enstemmigt Det Blandede Udvalgs henstilling om anvendelse af elektroniske certifikater inden for rammerne af den nuværende konvention. Henstillingen indeholder en liste over betingelser, hvis opfyldelse giver den importerende part mulighed for at godtage et oprindelsesbevis i form af et varecertifikat EUR.1.

Betingelserne er identiske med dem i dette forslag, som fastsætter de generelle betingelser vedrørende oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk.

For at sikre ensartet anvendelse af bestemmelserne om oprindelsesbeviser i form af varecertifikater, der udstedes elektronisk i Den Europæiske Union, agter Kommissionen at oprette et elektronisk system til indgivelse af ansøgninger om varecertifikater, der udstedes elektronisk, til udstedelse af disse certifikater samt til lagring og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes toldmyndigheder og med de kontraherende parter i konventionen. Det elektroniske system for oprindescertifikater (EU's e-PoC-system) bør oprettes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 og de dertil hørende gennemførelsesbestemmelser.

Den holdning, der skal indtages af EU i Stabiliserings- og Associeringsrådet, bør fastlægges af Rådet.

Den foreslåede ramme er af teknisk karakter og vedrører de gældende overgangsoprindelsesregler mellem parterne og berører ikke substansen i protokollen om oprindelsesregler. Der er derfor ikke behov for en konsekvensanalyse.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om fastlæggelse af, "hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen".

Begrebet "retsakter, der har retsvirkninger" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"⁴.

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Stabiliserings- og Associeringsrådet er et organ, der er nedsat ved en aftale, nemlig stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Albanien på den anden side.

Den retsakt, som Stabiliserings- og Associeringsrådet skal vedtage, er en retsakt, der har retsvirkninger.

Den påtænkte retsakt supplerer eller ændrer ikke den institutionelle ramme for aftalen.

⁴ Domstolens dom af 7. oktober 2014 i sag C-399/12, Tyskland mod Rådet, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61 til 64.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den påtænkte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have et enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Den påtænkte retsakts primære formål og indhold vedrører den fælles handelspolitik. Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 207, stk. 4, første afsnit, i TEUF.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

5. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

De generelle betingelser vedrørende oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk, har ingen mærkbar virkning for EU-budgettet, eftersom de primært vedrører en lettelse af samhandelen og en konsolidering af toldmyndighedernes moderne praksis. De giver mulighed for forenkling på områder, der er under myndighedernes kompetence, uden at dette berører indholdet af de regler, som er grundlaget for varers præferenceoprindelsesstatus. Anvendelsen af oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk, forbedrer toldkontrollens effektivitet og mindsker risikoen for svig ved at indføre et sikkert miljø for udstedelse og kontrol.

6. OFFENTLIGGØRELSE AF DEN PÅTÆNKTE RETSAKT

Da den retsakt, der skal vedtages af Stabiliserings- og Associeringsrådet, supplerer protokol 4 til aftalen mellem De Europæiske Fællesskaber på den ene side og Republikken Albanien på den anden side, bør den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* efter vedtagelsen.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Stabiliserings- og Associeringsrådet, der er nedsat ved stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Albanien på den anden side, med hensyn til fastsættelse af de generelle betingelser vedrørende oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk i henhold til artikel 17, stk. 4, i tillæg A til protokol 4 til nævnte aftale

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Albanien på den anden side ("aftalen") blev indgået af Unionen ved afgørelse truffet af Rådet og Kommissionen 2009/332/EF, Euratom¹ og trådte i kraft den 1. april 2009.
- (2) I henhold til aftalens artikel 118 kan Stabiliserings- og Associeringsrådet, der er nedsat i henhold til bestemmelserne i aftalens artikel 116, vedtage afgørelser.
- (3) Stabiliserings- og Associeringsrådet skal på sit næste møde vedtage en afgørelse om fastsættelse af de generelle betingelser vedrørende oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk.
- (4) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Stabiliserings- og Associeringsrådet, bør fastlægges, da Stabiliserings- og Associeringsrådets afgørelse får bindende virkning for Unionen.
- (5) På det første tekniske møde om overgangsoprindelsesreglerne i Bruxelles den 5. februar 2020 blev størstedelen af de kontraherende parter i den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse ("konventionen")² enige om at gennemføre konventionens reviderede regler³ ("overgangsoprindelsesreglerne") parallelt med konventionens nuværende regler på bilateral overgangsbasis, indtil konventionens reviderede regler vedtages.

¹ Afgørelse truffet af Rådet og Kommissionen den 26. februar 2009 om indgåelse af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Albanien på den anden side (EUT L 107 af 28.4.2009, s. 165).

² EUT L 54 af 26.2.2013, s. 4.

³ EUT L 339 af 30.12.2019, s. 1.

- (6) Anvendelsen af overgangsoprindelsesreglerne sikrer en tilpasning af handelsstrømmene og toldpraksis indtil den 1. januar 2025, hvor konventionens reviderede regler, som overgangsoprindelsesreglerne er baseret på, træder i kraft.
- (7) Siden den 1. september 2021 er et netværk af bilaterale protokoller om oprindelsesregler mellem flere af konventionens kontraherende parter⁴ trådt i kraft, således at overgangsoprindelsesreglerne finder anvendelse⁵, indtil ændringen af konventionen træder i kraft.
- (8) De to hovedformål med overgangsoprindelsesreglerne⁶ er: at indføre mere lempelige regler for at lette kvalificeringen af præferenceoprindelsesstatus for varer og at gøre det muligt at anvende oprindelsesbeviser, der er udstedt eller indgivet elektronisk.
- (9) Unionen og Albanien blev enige om at anvende bestemmelserne i artikel 17, stk. 4, i tillæg A til protokol 4 til aftalen for så vidt angår oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk. Der skal derfor fastlægges en ramme af generelle betingelser —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Stabiliserings- og Associeringsrådet, baseres på det udkast til retsakt vedtaget af Stabiliserings- og Associeringsrådet, der er knyttet til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne

Formand

⁴ EU, Island, Schweiz (herunder Liechtenstein), Norge, Færøerne, Israel, Jordan, Palæstina (denne betegnelse må ikke udlægges som en anerkendelse af en palæstinensisk stat og berører ikke de enkelte medlemsstaters holdninger til dette spørgsmål), Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kosovo (denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244/1999 og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring), Nordmakedonien, Serbien, Montenegro, Georgien, Republiken Moldova og Ukraine.

⁵ EUT C, C/2024/1637, 20.2.2024.

⁶ EUT L, 2023/2676, 11.12.2023.